

Det udprægede lavland, de mange øer, den lange kystlinie, den store befolkningstæthed og hovedstadens dominerende størrelse motiverer således en særlig løsning af Danmarks forsvarsproblemer indenfor Atlantpagten, ligesom Danmarks specielle beliggenhed i forhold til de andre medlemsstater og hovedstadens udsatte placering giver landet en forsvarsmæssig særstilling.

Den tekniske og politiske udvikling har medført, at et eventuelt krigsmæssigt angreb på Danmark udefra og indefra kan ventes hvor som helst i landet og mange steder på een gang. Et angreb må antages at sætte ind uden forudgående varsel fra angriberens side og således, at der kun levnes et ganske kort tidsrum til at erkende, at et militært angreb mod Danmark er sat i gang.

Endvidere kan det ventes, at der vil blive anvendt angrebsvåben med stor virkning, og angreb når som helst er en mulighed.

Heraf følger, at personel og materiel må spredes både under den første uddannelse, under beredskabstilstanden, og hvis landet sættes på krigsfod på grund af angreb på landet.

De særlige forhold for Danmark motiverer endvidere, at der må være det højst mulige beredskab og den snævrøst mulige kontakt mellem forsvaret og den civile del af samfundet.

Der forudsættes fornøden modifikation med hensyn til spørgsmålet om forsvaret af København og uddannelsen af det mandskab, der har bopæl i København. Tillem্পning må også finde sted for de tyndt befolkede egne. For hærens specialvåben, flyvevåbnet og flåden må gælde særlige ordninger, væsentlig bygget på fast mandskab.

Beredskabsordningen vil give Danmark et bedre forsvar, end der — selv med de største ofre — kan opnås på det nuværende grundlag, og ordningen vil, selvom der ydes et ordentligt vederlag til personellet, give meget store besparelser.“

Efter at *Viggo Starcke* (DR) som ordfører for forslagsstillerne havde gjort rede for forslagetets formål og indhold, udtalte *forsvarsministeren*:

„Hvis man . . . stiller det spørgsmål, hvorledes den her fremsatte skitse ville virke på baggrund af de forudsætninger, det ærede medlem selv stiller op, er forholdet jo det, at skitsen giver intet svar. Det er en skitse, der er holdt i de mest almindelige vendinger og ledsaget af en række bemærkninger, som kun kan betegnes som postulater, og jo mere man går ind på de reelle problemer, som det foreliggende forslag indeholder, men som det ikke giver anvisning på løsning af, jo flere nye problemer opstår der. Forslaget lider i høj grad under, at det både i sin tekst og i de bemærkninger, der ledsager det, er meget kortfattet og summarisk og formuleret således, at der i mange vigtige henseender gives rum for allehånde fortolkninger med hensyn til det grundlag, som forslaget må antages at skulle hvile på.“